

ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ສຳລັບການແກ້ໄຂບັນຫາລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ
ທີ່ຕົກຄ້າງຢູ່ ສປປ ລາວ

ບົດທີ 16

ການສະໜັບສະໜູນດ້ານການແພດ
ໃຫ້ແກ່ວຽກງານເກັບກູ້

ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງແຫ່ງຊາດ (ຄຊກລ) ກ່ຽວກັບ
ການແກ້ໄຂບັນຫາລະເບີດບໍ່ທັນແຕກທີ່ຕົກຄ້າງຢູ່ ສປປ ລາວ

15 ຕຸລາ 2012

ສາລະບານ

ສາລະບານ2

ບັນທຶກການດັດແກ້4

ການສະໜັບສະໜູນດ້ານການແພດ ໃຫ້ແກ່ວຽກງານເກັບກູ້.....5

1. ບົດນຳ.....5

2. ຂອບເຂດ5

3. ອາຍຸຕໍ່ສູດສຳລັບພະນັກງານເກັບກູ້ລະເບີດ ແລະ ພະນັກງານສະໜັບສະໜູນ.....5

4. ມາດຖານດ້ານສຸຂະພາບສຳລັບນັກວິຊາການເກັບກູ້ລະເບີດ6

5. ລາຍລະອຽດດ້ານການແພດຂອງນັກວິຊາການເກັບກູ້ລະເບີດ ແລະ ພະນັກງານສະໜັບສະໜູນ.....6

6. ການສະໜັບສະໜູນດ້ານການແພດໃຫ້ແກ່ການວຽກງານເກັບກູ້ລະເບີດໃນເຫດການສຸກເສີນ6

6.1. ແພດ6

6.2. ອຸປະກອນການແພດ.....7

6.3. ລົດພະຍາບານ ຫຼື ລົດນຳສົ່ງຄົນເຈັບ.....7

7. ແຜນຮອງຮັບໃນເວລາເກີດອຸປະຕິເຫດ.....8

7.1. ການກຳນົດສະຖານທີ່ປິ່ນປົວທີ່ເໝາະສົມ.....9

7.2. ເສັ້ນທາງເຄື່ອນຍ້າຍຄົນເຈັບດ້ວຍລົດ.....10

7.3. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຫ້ອງການຖານປະຕິບັດງານ ຫຼື ສຳນັກງານໃຫຍ່.....10

7.4. ຄວາມຕ້ອງການສະເພາະສຳລັບການປະຕິບັດງານ.....10

7.5. ການລາຍງານຫຍໍ້ ແລະ ການຝຶກຫັດ10

7.6. ການເດີນທາງໂດຍທາງນໍ້າ.....11

8. ການຝຶກອົບຮົມດ້ານການແພດ.....12

8.1. ການຝຶກອົບຮົມການນຳໃຊ້ຢາປິ່ນປົວ.....12

9. ການສື່ສານ.....12

10. ການລາຍງານອຸປະຕິເຫດ ແລະ ລະບຽບປະຕິບັດພາຍຫຼັງເກີດອຸປະຕິເຫດ13

11. ການສະໜັບສະໜູນດ້ານການແພດໃຫ້ແກ່ໜ້າວຽກທີ່ບໍ່ແມ່ນວຽກເກັບກູ້.....13

12. ອຸປະຕິເຫດທາງຍານພາຫະນະ13

13. ອຸປະຕິເຫດທີ່ບໍ່ກ່ຽວກັບການເກັບກູ້ລະເບີດ.....13

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ກໍ່ ຄວາມຕ້ອງການຕໍ່ສຸດ ສຳລັບອຸປະກອນການແພດພາກສະໜາມ 14

ບັນທຶກການດັດແກ້

ການຄຸ້ມຄອງການດັດແກ້ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດກ່ຽວກັບການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດກ່ຽວກັບການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດບໍ່ທັນແຕກຕົກຄ້າງ ຈະມີການທົບທວນຄືນເປັນທາງການ 3 ປີຕໍ່ຄັ້ງ. ຖ້າຫາກມີຄວາມຈຳເປັນກໍ່ສາມາດທົບທວນກ່ອນກຳນົດໄດ້ ເປັນຕົ້ນແມ່ນບັນຫາກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພ ແລະ ປະສິດທິພາບຂອງການປະຕິບັດງານ ຫຼື ສຳລັບຈຸດປະສົງເພື່ອດັດແກ້ໃຫ້ແທດເໝາະກັບສະພາບການຕົວຈິງໃນປະຈຸບັນ. ຖ້າມີການດັດແກ້ແມ່ນໃຫ້ໃສ່ເລກທີ, ວັນທີ ແລະ ລາຍລະອຽດຂອງການດັດແກ້ໃສ່ໃນຕາຕະລາງທີ່ກຳນົດຢູ່ລຸ່ມນີ້.

ເມື່ອສຳເລັດການທົບທວນມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດກ່ຽວກັບການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດບໍ່ທັນແຕກຕົກຄ້າງ ຢ່າງເປັນທາງການແລ້ວ ກໍ່ຈະໄດ້ເຜີຍແຜ່ໃຫ້ນຳໃຊ້. ຂໍ້ດັດແກ້ຕ່າງໆທີ່ມີຢູ່ໃນສະບັບດັດແກ້ກ່ອນໜ້ານັ້ນ ຈະຕ້ອງໄດ້ລວມເຂົ້າໄວ້ໃນສະບັບດັດແກ້ໃໝ່ເລີຍ ແລະ ໃຫ້ລຶບອອກຈາກຕາຕະລາງບັນທຶກການດັດແກ້. ຈາກນັ້ນ ກໍ່ໃຫ້ເລີ່ມຕັ້ງຕົ້ນບັນທຶກການດັດແກ້ໃໝ່ຈົນກວ່າຈະມີການທົບທວນຄືນໃນຄັ້ງຕໍ່ໄປອີກ.

ເລກທີ	ວັນທີ	ລາຍລະອຽດການດັດແກ້
1	30 ມິຖຸນາ 11	ຂໍ້ 3, ເພີ່ມວັກໃໝ່ສອງວັກ. ຂໍ້ 5, ເພີ່ມວັກໃໝ່. ຂໍ້ 6.1, ປຸງແປງໝາຍເຫດທຳອິດຫຼັງຈາກ ວັກຍ່ອຍ ສໍ. ຂໍ້ 6.2 ເພີ່ມໜຶ່ງແຖວ ຂໍ້ 7.5 ເພີ່ມປະໂຫຍກໜຶ່ງໃສ່ວັກຍ່ອຍທຳອິດ. ລຶບວັກຍ່ອຍທີສອງອອກ. ຂໍ້ 8, ປຸງແປງຄຳສັບໃນວັກທຳອິດ. ຂໍ້ 8.1, ຂໍ້ໃໝ່. ຂໍ້ 12, ເພີ່ມປະໂຫຍກໃໝ່ໃນວັກທຳອິດ. ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ກໍ

ການສະໜັບສະໜູນດ້ານການແພດ ໃຫ້ແກ່ວຽກງານເກັບກູ້

1. ບົດນຳ

ການເກັບກູ້ລະເບີດແມ່ນຕິດພັນກັບຄວາມອັນຕະລາຍຢູ່ຕະຫຼອດເວລາ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມລະດັບຂອງຄວາມອັນຕະລາຍສາມາດເຮັດໃຫ້ຫຼຸດຜ່ອນລົງໄດ້ ໂດຍຮັບປະກັນໃຫ້ນັກວິຊາການເກັບກູ້ລະເບີດມີການກະກຽມ ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນທີ່ພຽງພໍ ແລະ ໂດຍການນຳໃຊ້ວິທີການເຮັດວຽກທີ່ມີຄວາມປອດໄພ. ການສະໜັບສະໜູນດ້ານການແພດທີ່ດີໃຫ້ແກ່ການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດ ກໍ່ເປັນອີກວິທີໜຶ່ງໃນການຮັບປະກັນ ໃຫ້ພະນັກງານເກັບກູ້ມີການກະກຽມ ແລະ ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຢ່າງພຽງພໍ.

ການສະໜັບສະໜູນດ້ານການແພດບໍ່ພຽງແຕ່ສະໜັບສະໜູນໃຫ້ໜ້າວຽກເກັບກູ້ເທົ່ານັ້ນ. ການສະໜັບສະໜູນດ້ານການແພດຍັງລວມເອົາທຸກການກະກຽມ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການໃນເບື້ອງຕົ້ນ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ພະນັກງານເກັບກູ້ທຸກຄົນມີສຸຂະພາບແຂງແຮງພ້ອມທີ່ຈະປະຕິບັດວຽກ ແລະ ມີຄວາມໝັ້ນໃຈຕໍ່ອົງການຂອງຕົນໃນການເບິ່ງແຍງພະນັກງານໃນເມື່ອມີອຸປະຕິເຫດ.

ຄຊກລ ໃນຖານະທີ່ເປັນອົງການທີ່ຄຸ້ມຄອງການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຢູ່ ສປປ ລາວ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ບັນຫາຄວາມປອດໄພ ແລະ ປະສິດທິພາບຂອງການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດຢູ່ ສປປ ລາວ. ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ດັ່ງກ່າວລວມທັງການສ້າງຂໍ້ກຳນົດຂັ້ນ ສຳລັບການສະໜັບສະໜູນດ້ານການແພດໃຫ້ວຽກງານເກັບກູ້ລະເບີດ ແລະ ຮັບປະກັນໃຫ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມີຄວາມສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ກຳນົດເຫຼົ່ານີ້.

2. ຂອບເຂດ

ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດບົດນີ້ໄດ້ກວມເອົາຂໍ້ກຳນົດຂັ້ນຕ່ຳໃນການສະໜັບສະໜູນດ້ານການແພດໃຫ້ແກ່ວຽກງານເກັບກູ້.

3. ອາຍຸຕໍ່າສຸດສຳລັບພະນັກງານເກັບກູ້ລະເບີດ ແລະ ພະນັກງານສະໜັບສະໜູນ

ອີງຕາມ ມາດຕາ 41 ຂອງ ກົດໝາຍແຮງງານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ (ສະບັບປັບປຸງ) ລົງວັນທີ 27 ທັນວາ 2006 ໄດ້ກຳນົດຂໍ້ຈຳກັດໃນການວ່າຈ້າງບຸກຄົນທີ່ມີອາຍຸລະຫວ່າງ 15 ຫາ 18 ປີ. ຂໍ້ກຳນົດນີ້ຈະກະທົບຕໍ່ການວ່າຈ້າງບຸກຄົນຜູ້ທີ່ມີຄວາມເໝາະສົມແຕ່ມີອາຍຸລະຫວ່າງ 15 ຫາ 18 ປີ ເຂົ້າໃນການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ໃນ ສປປ ລາວ.

ອາຍຸຕໍ່າສຸດຂອງພະນັກງານເກັບກູ້ ແລະ ພະນັກງານສະໜັບສະໜູນທີ່ປະຕິບັດງານຢູ່ໃນສະໜາມເກັບກູ້ລະເບີດ ໃນ ສປປ ລາວ ຈະຕ້ອງມີອາຍຸ 18 ປີຂຶ້ນໄປ. ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດຈະຕ້ອງມີການກວດສອບ ແລະ ຍັງຢືນວ່າບຸກຄົນທີ່ຕົນຈະວ່າຈ້າງນັ້ນມີອາຍຸເກີນກວ່າ 18 ປີ ກ່ອນຈະເລີ່ມຕົ້ນຂັ້ນຕອນການຄັດເລືອກເພື່ອຮັບເອົາຄົນເຂົ້າມາເຮັດວຽກ.

ການຈ້າງຜູ້ອອກທີ່ອາຍຸຕໍ່າກວ່າ 18 ປີ (ແຮງງານເດັກ) ໃຫ້ເຮັດວຽກຢູ່ໃນສະໜາມເກັບກູ້ທີ່ສາມາດເຮັດໄດ້ມີພຽງການວ່າຈ້າງເພື່ອຖາງປ່າ ເທົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງລາຍລະອຽດໃນ ບົດທີ 5 ຂອງ ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ ການກະກຽມສະໜາມເກັບກູ້ ໄດ້ລະບຸໄວ້ດັ່ງນີ້:

“ອາຍຸຂອງພະນັກງານໂດຍທົ່ວໄປທີ່ ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ວ່າຈ້າງເພື່ອການຖາງປ່າ ບໍ່ຄວນຕໍ່າກວ່າ

14 ປີ ໂດຍອີງໃສ່ ມາດຕາ 41 ຂອງ ກົດໝາຍແຮງງານ.”

4. ມາດຖານດ້ານສຸຂະພາບສຳລັບນັກວິຊາການເກັບກູ້ລະເບີດ

ພະນັກງານທີ່ເຮັດວຽກເກັບກູ້ ລບຕ ຈະຕ້ອງເປັນຜູ້ທີ່ມີສຸຂະພາບແຂງແຮງ ແລະ ບໍ່ມີບັນຫາທາງດ້ານສຸຂະພາບທີ່ອາດຈະກະທົບຕໍ່ວຽກງານຂອງເຂົາເຈົ້າ ຫຼື ຕໍ່ການຊ່ວຍເຫຼືອທີ່ຈະສະໜອງໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ ຫຼື ແກ່ຜູ້ອື່ນໃນເຫດການສຸກເສີນ.

ນັກວິຊາການເກັບກູ້ ແລະ ພະນັກງານສະໜັບສະໜູນທຸກຄົນ ທີ່ຈະປະຕິບັດວຽກງານເກັບກູ້ສະໜາມເກັບກູ້ຢູ່ສປປ ລາວ ຄວນໄດ້ຮັບການກວດກາສຸຂະພາບໂດຍແພດທີ່ມີຄຸນວຸດທິຄັກແນ່ ກ່ອນຈະວ່າຈ້າງໃຫ້ປະຕິບັດວຽກງານ. ທັງນີ້ກໍເພື່ອຮັບປະກັນວ່າບຸກຄົນທີ່ຈະວ່າຈ້າງນັ້ນບໍ່ມີຄວາມພິການທາງດ້ານຮ່າງກາຍ, ບໍ່ມີອາການເຈັບປ່ວຍ, ບໍ່ມີການຕິດເຊື້ອ ຫຼື ອາການພູມແພ້ ຊຶ່ງຈະກະທົບຕໍ່ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ທີ່ມອບໝາຍໃຫ້.

ສຳລັບນັກວິຊາການເກັບກູ້ລະເບີດ ການກວດກາສຸຂະພາບກ່ອນຈະຖືກວ່າຈ້າງ ຄວນຮັບປະກັນວ່າບຸກຄົນທີ່ຈະວ່າຈ້າງມີເງື່ອນໄຂດັ່ງນີ້:

- ກ. ມີສາຍຕາດີ ແລະ ບໍ່ບອດມົວ.
- ຂ. ຫູທັງສອງເບື້ອງສາມາດຮັບຟັງໄດ້ດີ.

5. ລາຍລະອຽດດ້ານການແພດຂອງນັກວິຊາການເກັບກູ້ລະເບີດ ແລະ ພະນັກງານສະໜັບສະໜູນ

ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດຄວນເກັບກຳ ແລະ ເກັບຮັກສາລາຍລະອຽດຂອງໝວດເລືອດ ແລະ ອາການພູມແພ້ຂອງນັກວິຊາການເກັບກູ້ລະເບີດ ແລະ ພະນັກງານສະໜັບສະໜູນທຸກຄົນ (ແລະ ພະນັກງານຢູ່ສຳນັກງານໃຫຍ່) ຊຶ່ງພະນັກງານເຫຼົ່ານີ້ອາດຈະຕ້ອງບໍລິຈາກເລືອດ ຖ້າຈຳເປັນ.

ໝາຍເຫດ: ເນື່ອງຈາກມີຫຼາຍບັນຫາທີ່ຍັງເປັນຂໍ້ຖືກຖຽງກັນຢູ່ ກ່ຽວກັບການທີ່ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດຈະເກັບກຳ ແລະ ຮັກສາລາຍລະອຽດຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່ ແລະ ຂໍ້ມູນກ່ອນຈະມີການປ່ຽນແປງຕາມການກວດໃນແຕ່ລະຄັ້ງ. ໃນມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດນີ້ແມ່ນບໍ່ມີຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບການເກັບກຳ ແລະ ຮັກສາຂໍ້ມູນພະຍາດຕິດຕໍ່. ຄວາມຮັບຜິດຊອບນີ້ແມ່ນເປັນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງພະນັກງານແພດສະເພາະດ້ານຢູ່ໃນສະຖານທີ່ພະຍາບານຕ່າງໆ ຮັບຜິດຊອບໃຫ້ບໍລິການກວດກາສຸຂະພາບໃຫ້ກັບອົງການເກັບກູ້.

ລາຍການບັນດາໝວດເລືອດ ຂອງນັກວິຊາການເກັບກູ້ລະເບີດ ແລະ ພະນັກງານສະໜັບສະໜູນຄວນຈະມີປະຈຳຢູ່ໃນສະໜາມເກັບກູ້.

6. ການສະໜັບສະໜູນດ້ານການແພດໃຫ້ແກ່ການວຽກງານເກັບກູ້ລະເບີດໃນເຫດການສຸກເສີນ

ຂໍ້ກຳນົດຕໍ່າສຸດໃນການສະໜັບສະໜູນດ້ານການແພດໃຫ້ແກ່ການເກັບກູ້ລະເບີດ ໃນເຫດການສຸກເສີນຢູ່ ສປປ ລາວ ມີດັ່ງນີ້.

6.1. ແພດ

ການເກັບກູ້ລະເບີດຈະບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ປະຕິບັດ ຖ້າບໍ່ມີແພດສະໜາມທີ່ມີຄຸນວຸດທິປະຈຳຢູ່ໃນສະໜາມ ຫຼື ແພດສະໜາມບໍ່ສາມາດເດີນທາງມາເຖິງສະໜາມເກັບກູ້ພາຍໃນ 5 ນາທີ. ຖ້າມີເຫດຜົນໃດໜຶ່ງທີ່ແພດປະຈຳສະໜາມຈຳເປັນຕ້ອງອອກຈາກສະໜາມເກັບກູ້ ແລະ ບໍ່ສາມາດໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານການແພດໄດ້ ເມື່ອເປັນແນວນັ້ນການເກັບກູ້ຢູ່ສະໜາມຈຳເປັນຕ້ອງຢຸດຊົ່ວຄາວ ຈົນກວ່າແພດສະໜາມຈະກັບຄືນມາ.

ໜ້າວຽກທີ່ຈັດເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ລວມມີ:

- ກ. ການຊອກຄົ້ນຫາ ແລະ ຊອດຊອກຫາ ລບຕ.
- ຂ. ການສືບສວນກ່ຽວກັບ ລບຕ ໃດໜຶ່ງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການເຄື່ອນຍ້າຍລູກລະເບີດ.
- ຄ. ການທຳລາຍ ລ ບ ຕ.
- ງ. ການຕັດຫຍ້າ, ຍົກເວັ້ນກໍລະນີທີ່ໄດ້ກວດກາເທິງໜ້າດິນແລ້ວ ແລະ ຍືນຢັນວ່າມີຄວາມປອດໄພກ່ອນຈະລົງມືຕັດຫຍ້າ.
- ຈ. ການກະກຽມສ້າງສິ່ງປ້ອງກັນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຊຸດດິນໃນພື້ນທີ່ງູມີ ລບຕ ຕົກຄ້າງ.
- ສ. ກິດຈະກຳໃດໜຶ່ງທີ່ປະຕິບັດຢູ່ໃນສະໜາມເກັບກູ້ຊຶ່ງອາດມີການແຕະຕ້ອງກັບລູກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ.

ໝາຍເຫດ: ການສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການ ແມ່ນມີຄວາມຕ້ອງການການສະໜັບສະໜູນ (ການແພດ ແລະ ການສື່ສານ) ເຊັ່ນດຽວກັນກັບການສະໜັບສະໜູນໃຫ້ແກ່ການປະຕິບັດງານດ້ານເກັບກູ້ ລບຕ.

ໝາຍເຫດ: ການນຳພາທາງ (ການກວດກາເທິງໜ້າດິນ ແລະ ພື້ນດິນ ຕາມເສັ້ນທາງເດີນສຳຫຼວດຂອງນັກທໍລະນີສາດ) ຊຶ່ງມີຈຸດປະສົງເພື່ອຫຼີກຈາກ ລບຕ ແມ່ນບໍ່ຈັດເຂົ້າໃນປະເພດຂອງການເກັບກູ້.

ແພດສະໜາມທີ່ມອບໝາຍໃຫ້ປະຕິບັດໜ້າທີ່ແພດສະເພາະ ແມ່ນບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ປະຕິບັດໜ້າທີ່ໃດໜຶ່ງທີ່ກຳນົດຂ້າງເທິງນັ້ນ ຫຼື ປະຕິບັດວຽກໄດ້ໜຶ່ງຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຕົກຢູ່ໃນອັນຕະລາຍ. ແພດສະໜາມຈະບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ປະຕິບັດວຽກອື່ນທີ່ອາດຈະເຮັດໃຫ້ການດູແລດ້ານການແພດບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ຢ່າງເຕັມສ່ວນ.

ໝາຍເຫດ: ຖ້າມີແພດຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງຄົນໃນສະໜາມເກັບກູ້ໜຶ່ງແມ່ນມອບໝາຍໃຫ້ມີແພດຄົນໜຶ່ງເປັນແພດປະຈຳສະໜາມ ນອກນັ້ນອາດຈະນຳໃຊ້ໃຫ້ປະຕິບັດວຽກເກັບກູ້ລະເບີດ ຕະຫຼອດເວລາທີ່ດຳເນີນການເກັບກູ້ເພື່ອໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອໃນກໍລະນີສຸກເສີນ.

6.2. ອຸປະກອນການແພດ

ແພດແຕ່ລະຄົນຈະຕ້ອງມີອຸປະກອນການແພດ, ເຄື່ອງຮັບໃຊ້ການແພດ ແລະ ຢາຄົບຖ້ວນພຽງພໍເພື່ອໃຫ້ສາມາດຊ່ວຍເຫຼືອໃນເບື້ອງຕົ້ນໂດຍທັນທີ ແລະ ຄົງທີ່ອາການບາດເຈັບ ໃນລະນີມີຜູ້ບາດເຈັບສອງຄົນພ້ອມກັນໃນສະໜາມເກັບກູ້ດຽວກັນ, ຢູ່ສະຖານທີ່ບິນປົວຊົ່ວຄາວໃດໜຶ່ງ ແລະ ໃນລະຫວ່າງນຳສິ່ງຜູ້ບາດເຈັບໄປຫາໂຮງໝໍທີ່ກຳນົດ ຫຼື ໄປຫາຈຸດນຳສົ່ງ ຄົນເຈັບທາງອາກາດ. ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ກ, ປະກອບໃນບົດນີ້ລວມມີລາຍການອຸປະກອນທີ່ຈຳເປັນ ທີ່ຈະ ຕ້ອງໄດ້ນຳໃຊ້ໃນພາກສະໜາມເກັບກູ້.

ແຕ່ລະສະໜາມເກັບກູ້ທີ່ປະຕິບັດແບບຄົງທີ່ຊຶ່ງມີແພດສະໜາມປະຈຳຢູ່ ຈະຕ້ອງສ້າງບ່ອນປະຕິບັດງານຂອງແພດຂຶ້ນ. ສະຖານທີ່ນີ້ແມ່ນ ເພື່ອເກັບມ້ຽນອຸປະກອນການແພດ ແລະ ເປັນບ່ອນປະຕິບັດງານຂອງແພດປະຈຳສະໜາມ. ສຳລັບການປະຕິບັດງານທີ່ມີລັກສະນະເຄື່ອນທີ່ອາດຈະນຳໃຊ້ພາຫະນະຂອງໜ່ວຍງານເປັນບ່ອນປະຕິບັດງານຂອງແພດກໍໄດ້.

6.3. ລົດພະຍາບານ ຫຼື ລົດນຳສົ່ງຄົນເຈັບ

ຢູ່ທຸກສະໜາມເກັບກູ້ລະເບີດຕ້ອງມີລົດພະຍາບານ ຫຼື ລົດນຳສົ່ງຄົນເຈັບໂດຍສະເພາະ ແລະ ໃຫ້ຈອດຢູ່ໄກກັບສະໜາມເກັບກູ້ເທົ່າທີ່ຈະໄກໄດ້ ແລະ ໃຫ້ປະຈຳການຢູ່ຕະຫຼອດເວລາໃນຂະນະທີ່ການເກັບກູ້ກຳລັງດຳ ເນີນຢູ່. ລົດພະຍາບານ ຫຼື ລົດນຳສົ່ງຄົນເຈັບຈະຕ້ອງ:

- ກ. ມີຄວາມເໝາະສົມກັບສະພາບຂອງສະໜາມ ແລະ ສະພາບເສັ້ນທາງຢູ່ໃນພື້ນທີ່ປະຕິບັດງານ ແລະ ສະພາບເສັ້ນທາງທີ່ຈະໃຊ້ໃນການນຳສົ່ງຄົນເຈັບ ຕາມແຜນປະຕິບັດໃນເວລາອຸເກີດປະຕິເຫດ. ຕ້ອງເປັນລົດປະເພດຂັບເຄື່ອນ 4 ຕີນ ແລະ ຄວນມີເຄື່ອງປ້ອງກັນຊ່ວງລ່າງທີ່ເໝາະສົມ ຊຶ່ງອາດຈະຕ້ອງການໃນຢູ່ບາງສະໜາມເກັບກູ້.
- ຂ. ສາມາດບັນທຸກຜູ້ບາດເຈັບທີ່ນອນຢູ່ເທິງເປທາມ, ພ້ອມດ້ວຍແພດສະໜາມໜຶ່ງຄົນ, ພະນັກງານຕິດຕາມໄປນຳອີກສອງຄົນ ແລະ ຄົນຂັບລົດໜຶ່ງຄົນ.
- ຄ. ມີລະບົບເຄື່ອງຈັກທີ່ໃຊ້ງານໄດ້ດີ ແລະ ມີຕົນສຳຮອງຢ່າງໜ້ອຍໜຶ່ງເສັ້ນ, ພ້ອມດ້ວຍຊຸດກະແຈປ່ຽນຖ່າຍຕົນລົດ.
- ງ. ກຽມພ້ອມທີ່ຈະຮັບໃຊ້ໃນເຫດການອຸປະຕິເຫດຕະຫຼອດເວລາ ທີ່ການເກັບກູ້ກຳລັງດຳເນີນຢູ່. ການກຽມພ້ອມລວມມີ:

- (1) ໃຫ້ຈອດລົດຢູ່ບ່ອນທີ່ສາມາດເຂົ້າໄປຫາສະຖານທີ່ເກີດອຸປະຕິເຫດໄດ້ຢ່າງວ່ອງໄວ. ການປະຕິບັດຄືດັ່ງກ່າວອາດບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ໃນທຸກສະໜາມ ແລະ ບາງກໍລະນີອາດຈຳເປັນຕ້ອງນຳຜູ້ບາດເຈັບອອກມາຈາກສະຖານທີ່ເກີດອຸປະຕິເຫດ ເພື່ອມາຫາລົດພະຍາບານ ຫຼື ລົດນຳສົ່ງຄົນເຈັບ.
- (2) ມີພະນັກງານຂັບລົດປະຈຳຢູ່ສະໜາມ ຫຼື ປະຈຳຢູ່ກັບລົດ.
- (3) ມີນຳ້ມັນພຽງພໍສຳລັບເດີນທາງເພື່ອນຳສົ່ງຄົນເຈັບຕາມທີ່ໄດ້ວາງແຜນໄວ້.

ຖ້າຫາກບໍ່ມີຄົນຂັບລົດສຳຮອງຢູ່ໃນສະໜາມເກັບກູ້ລະເບີດ, ຈະບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຄົນຂັບລົດພະຍາບານ ຫຼື ລົດນຳສົ່ງຄົນເຈັບປະຕິບັດໜ້າວຽກເກັບກູ້ ດັ່ງທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ທີ 6.1 ຂ້າງເທິງ.

ສຳລັບໜ້າວຽກທຳລາຍເຄື່ອນທີ່ ຫຼື ການສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການ ລົດປະຈຳໜ່ວຍງານອາດຈະຖືກນຳໃຊ້ເຮັດເປັນລົດນຳສົ່ງຄົນເຈັບເລີຍກໍໄດ້.

ເມື່ອແຜນປະຕິບັດໃນເວລາເກີດອຸປະຕິເຫດຂອງອົງການເກັບກູ້ລະເບີດ ຫາກຕ້ອງການນຳສົ່ງຄົນເຈັບຂ້າມຊາຍແດນ, ລົດພະຍາບານ ຫຼື ລົດນຳສົ່ງຄົນເຈັບຕ້ອງມີໜັງສືຜ່ານ ແດນໃຫ້ຄົບຖ້ວນ ແລະ ຍັງໃຊ້ໄດ້ມີປະຈຳຢູ່ໃນລົດ.

7. ແຜນຮອງຮັບໃນເວລາເກີດອຸປະຕິເຫດ

ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດຈະຕ້ອງສ້າງແຜນຮອງຮັບໃນເວລາເກີດອຸປະຕິເຫດ ສຳລັບແຕ່ລະສະໜາມສະເພາະ, ລວມທັງການທຳລາຍ ລບຕ ນຳ.

ສຳລັບອົງການເກັບກູ້ທີ່ປະຕິບັດງານຢູ່ສະໜາມຕ່າງກັນ ແຕ່ດຳເນີນກິດຈະກຳດຽວກັນ, ຈະຕ້ອງສ້າງແຜນຮອງຮັບໃນເວລາເກີດອຸປະຕິເຫດແຍກກັນເປັນ 2 ພາກສ່ວນ. ຄວາມຕ້ອງການທົ່ວໄປ ອາດຈະກວມເອົາທັງໝົດທຸກສະໜາມປະຕິບັດງານເກັບກູ້ ແລະ ລາຍລະອຽດສະເພາະຂອງແຕ່ລະສະໜາມເກັບກູ້ລະເບີດ ທີ່ກຳນົດສະເພາະແຕ່ສະໜາມ. ແຜນຮອງຮັບໃນເວລາເກີດອຸປະຕິເຫດຈະຕ້ອງເຮັດເປັນເອກະສານຄັກແນ່ ແລະ ໃຫ້ເກັບສຳເນົາໄວ້ຢູ່ແຕ່ລະສະໜາມເກັບກູ້.

ແຜນຮອງຮັບໃນເວລາເກີດອຸປະຕິເຫດທີ່ສ້າງຂຶ້ນຕ້ອງມີການທົບທວນເປັນແຕ່ລະໄລຍະ ເມື່ອມີການປ່ຽນແປງທີ່ສໍາຄັນຂອງປັດໄຈໃດໜຶ່ງ ຊຶ່ງອາດຈະສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ແຜນການທີ່ໄດ້ເຮັດໄວ້ໃນເມື່ອກ່ອນ. ການປ່ຽນແປງເຫຼົ່ານີ້ອາດຈະລວມທັງ ການປ່ຽນແປງຂອງເສັ້ນທາງທີ່ຈະນໍາໃຊ້ໃນເວລານໍາສົ່ງຄົນເຈັບຕາມທີ່ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນແຜນ ຫຼືມີໂຮງໝໍເປີດຂຶ້ນໃໝ່ຢູ່ໃນບໍລິເວນໄກ່ຄຽງກັບ.

ແຜນຮອງຮັບໃນເວລາເກີດອຸປະຕິເຫດຈະຕ້ອງກວມເອົາປັດໄຈຕ່າງໆດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ກ. ພະນັກງານທຸກຄົນທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການປະຕິບັດກັບອຸປະຕິເຫດ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມຮັບຊາບການລາຍງານຫຍໍ້ ແລະ ຝຶກຊ້ອມແຜນການຮອງຮັບໃນເວລາເກີດອຸປະຕິເຫດ. ໃນແຜນການຄວນລວມເອົາຄວາມຕ້ອງການສະເພາະໃດໜຶ່ງຕໍ່ກັບປະເພດຂອງການເກັບກູ້ທີ່ກຳລັງດຳເນີນຢູ່ນັ້ນ.
- ຂ. ການປະຖິມພະຍາບານເບື້ອງຕົ້ນຢູ່ສະຖານທີ່ເກີດເຫດ, ການປິ່ນປົວການບາດເຈັບ ແລະ ນຳສົ່ງຜູ້ບາດເຈັບໄປຫາລິດພະຍາບານ ຫຼື ລິດນຳສົ່ງຄົນເຈັບ.
- ຄ. ການຍົກຍ້າຍຜູ້ບາດເຈັບໄປຫາສະຖານປິ່ນປົວທີ່ກຳນົດໄວ້ ຫຼື ຈຸດຂົນຍ້າຍທາງອາກາດ.
- ງ. ການເບິ່ງແຍງຜູ້ບາດເຈັບ ໃນລະຫວ່າງການເຄື່ອນຍ້າຍຈາກສະຖານທີ່ເກີດອຸປະຕິເຫດໄປຫາຈຸດໝາຍປາຍທາງ (ໂຮງໝໍ).
- ຈ. ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການລາຍງານອຸປະຕິເຫດ ແລະ ວິທີການລາຍງານ.
- ສ. ຄວາມຮັບຜິດຊອບສະເພາະຂອງຫ້ອງການຖານປະຕິບັດງານ ແລະ ສຳນັກງານໃຫຍ່ໃນການສະໜັບສະໜູນໃຫ້ແກ່ແຜນການຮອງຮັບໃນເວລາເກີດອຸປະຕິເຫດ.

7.1. ການກຳນົດສະຖານທີ່ປິ່ນປົວທີ່ເໝາະສົມ

ອີງການເກັບກູ້ລະເບີດຕ້ອງກຳນົດສະຖານທີ່ປິ່ນປົວທີ່ເໝາະສົມທີ່ຢູ່ໄກ່ກັບບ່ອນທີ່ຕົນປະຕິບັດງານທີ່ສຸດ ເພື່ອເປັນຂໍ້ມູນໃນການວາງແຜນການຮອງຮັບໃນເວລາເກີດອຸປະຕິເຫດ. ໃນການເກັບກູ້ຂໍ້ມູນຂອງສະຖານທີ່ປິ່ນປົວຄວນລວມເອົາລາຍລະອຽດທີ່ຕັ້ງຂອງໂຮງໝໍ, ເວລາທີ່ໃຊ້ໃນການເດີນທາງ, ເວລາເຮັດວຽກຂອງໂຮງໝໍ ແລະ ຄວາມສາມາດສະເພາະໃນການປິ່ນປົວຂອງໂຮງໝໍຊຶ່ງລວມມີ:

- ກ. ຈຳນວນພະນັກງານແພດ ແລະ ຄຸນວຸທິຂອງພະນັກງານແພດ.
- ຂ. ປະເພດຂອງການບາດເຈັບ ຫຼື ການເຈັບປ່ວຍທີ່ສາມາດປິ່ນປົວໄດ້ຢູ່ໂຮງໝໍນັ້ນ.
- ຄ. ຄວາມສາມາດໃນການຕອບສະໜອງດ້ານການຢາ.
- ງ. ການຕອບສະໜອງດ້ານອຸປະກອນສະເພາະທາງການແພດ ເຊັ່ນ: ເຄື່ອງສາຍລັງສີ ແລະ ອື່ນໆ.
- ຈ. ການຕອບສະໜອງດ້ານລິດນຳສົ່ງຄົນເຈັບ.

ຖ້າຫາກຈຳເປັນກໍໃຫ້ກຳເສັ້ນທາງໄປຫາສະຖານທີ່ປິ່ນປົວບໍ່ວ່າຈະເປັນທາງບົກ ແລະ ທາງອາກາດ.

ລາຍລະອຽດໃນການຕິດຕໍ່ພົວພັນ ເຊັ່ນ: ເລກໂທລະສັບ, ຄື້ນຄວາມຖີ່ ຫຼື ຊ່ອງຂອງວິທະຍຸ ແລະ ຂອງສະຖານປິ່ນປົວ, ຜູ້ນຳສົ່ງຜູ້ບາດເຈັບທາງອາກາດ ແລະ ອີງການອື່ນໆທີ່ຈະໄດ້ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອໃນກໍລະນີທີ່ ເກີດອຸປະຕິເຫດຊຶ່ງລາຍລະອຽດການຕິດຕໍ່ພົວພັນເຫຼົ່ານີ້ຕ້ອງມີໄວ້ຢູ່ທຸກສະໜາມເກັບກູ້ລະເບີດ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນໃຫ້ແກ່ແຜນຮອງຮັບໃນເວລາເກີດອຸປະຕິເຫດ.

7.2. ເສັ້ນທາງເຄື່ອນຍ້າຍຄົນເຈັບດ້ວຍລົດ

ການນຳສົ່ງຜູ້ບາດເຈັບທາງລົດ ລວມທັງ ການນຳສົ່ງຜູ້ບາດເຈັບຈາກສະຖານທີ່ເກີດອຸປະຕິເຫດໄປຫາຈຸດນຳສົ່ງຄົນເຈັບທາງອາກາດ ຈະຕ້ອງກຳນົດເສັ້ນທາງທີ່ຈະນຳໃຊ້ຢ່າງລະອຽດ, ວິທີການຂົນສົ່ງ, ເວລາທີ່ຕ້ອງໃຊ້ໃນການເດີນທາງ, ຄວາມຕ້ອງການໃນການເດີນທາງຂ້າມແດນໂດຍຜ່ານດ່ານສາກົນ ແລະ ຖ້າເປັນໄປໄດ້ກໍໃຫ້ກຳນົດລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບບ່ອນໃສ່ນ້ຳມັນ, ການຕອບສະໜອງດ້ານອາຫານ ແລະ ບ່ອນສອ້ມແປງຕາມເສັ້ນທາງທີ່ຈະນຳໃຊ້.

ກຳນົດເວລາການເດີນທາງຈາກສະຖານທີ່ເກີດອຸປະຕິເຫດໄປເຖິງສະຖານທີ່ປິ່ນປົວ ຫຼື ຈຸດນຳສົ່ງທາງອາກາດ ໂດຍອີງໃສ່ຄວາມສາມາດໃນການເດີນທາງຕົວຈິງຂອງລົດພະຍາບານ ຫຼື ລົດນຳສົ່ງຄົນເຈັບທີ່ເດີນທາງດ້ວຍຄວາມໄວທີ່ເໝາະສົມກັບການນຳສົ່ງຜູ້ບາດເຈັບ.

7.3. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຫ້ອງການຖານປະຕິບັດງານ ຫຼື ສຳນັກງານໃຫຍ່

ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດຈະຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າ ຫ້ອງການຖານປະຕິບັດງານ ຫຼື ສຳນັກງານໃຫຍ່ທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການສະໜັບສະໜູນໃຫ້ແກ່ແຜນການຮອງຮັບໃນເວລາເກີດອຸປະຕິເຫດ ຕ້ອງມີຊົ່ວໂມງເຮັດວຽກຄືກັນກັບໜ່ວຍເກັບກູ້ທີ່ປະຕິບັດງານຢູ່ສະໜາມ ເຊັ່ນ: ຫ້ອງການຖານປະຕິບັດງານ ແລະ ສຳນັກງານໃຫຍ່ຕ້ອງມີພະນັກງານປະຈຳການ ນັບແຕ່ເວລາທີ່ໜ່ວຍເກັບກູ້ລະເບີດເດີນທາງອອກໄປໃນຕອນເຊົ້າ ຈົນກະທັ້ງກັບຄືນມາໃນເວລາໝົດຊົ່ວໂມງປະຕິບັດວຽກງານໃນແຕ່ລະວັນ, ການສະໜັບສະໜູນນີ້ ລວມເຖິງລະບົບສື່ສານທີ່ຈຳເປັນສາມາດຕິດຕໍ່ພົວພັນໄດ້ໃນເວລາທີ່ໜ່ວຍປະຕິບັດງານກຳລັງປະຕິບັດງານ ຫຼື ເມື່ອເດີນທາງໄປ ແລະ ກັບຈາກສະຖານທີ່ປະຕິບັດງານ.

7.4. ຄວາມຕ້ອງການສະເພາະສຳລັບການປະຕິບັດງານ

ຖ້າຈຳເປັນມີບາງຂໍ້ກຳນົດ “ສະເພາະສຳລັບການປະຕິບັດງານ” ທີ່ຈະຕ້ອງພິຈາລະນາໃນການວາງແຜນປະຕິບັດໃນເວລາເກີດອຸປະຕິເຫດ ຄື:

- ກ. ການປະຕິບັດງານ ຂອງ ໝາກວດລະເບີດ. ລະບຽບສຳລັບການເຄື່ອນຍ້າຍໝາທີ່ໄດ້ຮັບບາດເຈັບອອກຈາກສະຖານທີ່ທີ່ມີລະເບີດຕົກຄ້າງ ລວມທັງ ຂໍ້ກຳນົດໃນການການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງສັດຕະວະແພດນຳ.
- ຂ. ການເກັບກູ້ລະເບີດດ້ວຍກົນຈັກ. ວິທີປະຕິບັດໃນການເອົາຜູ້ບາດເຈັບອອກຈາກເຄື່ອງຈັກ. ສຳລັບເຄື່ອງຈັກແຕ່ລະຊະນິດທີ່ຕ່າງກັນ ອາດຕ້ອງການວິທີປະຕິບັດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ແລະ ອຸປະກອນເພີ່ມຕື່ມທີ່ອາດຈະມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງນຳໃຊ້ຢູ່ໃນສະໜາມ.

7.5. ການລາຍງານຫຍໍ້ ແລະ ການຝຶກຫັດ

ກ່ອນຈະປະຕິບັດການເກັບກູ້ຢູ່ສະໜາມແຫ່ງໃໝ່ ຜູ້ຊີ້ນຳໜ້າວຽກເກັບກູ້ຕ້ອງລາຍງານຫຍໍ້ການປະຕິບັດແຜນຮອງຮັບ ໃນເວລາເກີດອຸປະຕິເຫດໃຫ້ພະນັກງານເກັບກູ້ ແລະ ພະນັກງານສະໜັບສະໜູນທຸກຄົນຊາບ ພ້ອມທັງ ກຳນົດຄວາມຮັບຜິດຊອບໃຫ້ແຕ່ລະຄົນໃນເວລາອຸປະຕິເຫດເກີດຂຶ້ນ. ການລາຍງານຫຍໍ້ໃຫ້ລວມມີດັ່ງນີ້:

- ກ. ທີ່ຕັ້ງຂອງບ່ອນປະຖົມພະຍາບານ ແລະ ສະຖານທີ່ຈອດລົດພະຍາບານ ຫຼື ລົດນຳສົ່ງຄົນເຈັບ.

ຂ. ຄວາມຮັບຜິດຊອບສະເພາະ ຂອງ ແພດສະໜາມ ແລະ ຄົນຂັບລົດພະຍາບານ/ລົດນຳລົງຄົນເຈັບປະຈຳສະໜາມໃນກໍລະນີມີອຸປະຕິເຫດເກີດຂຶ້ນ. ສຳລັບຄົນຂັບລົດພະຍາບານ/ລົດນຳລົງຄົນເຈັບຕ້ອງປະຈຳຢູ່ກັບສາຍທາງທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບເພື່ອນຳລົງຄົນເຈັບຢູ່ຕະຫຼອດາວລາ.

ຄ. ຄວາມຮັບຜິດຊອບສະເພາະຂອງພະນັກງານເກັບກູ້ລະເບີດ ໃນກໍລະນີມີອຸປະຕິເຫດເກີດຂຶ້ນ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບນີ້ອາດລວມມີ:

- (1) ສະຖານເຕົ້າໂຮມພະນັກງານຜູ້ທີ່ບໍ່ມີໜ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການປະຕິບັດແຜນຮອງຮັບໃນເວລາເກີດອຸປະຕິເຫດ.
- (2) ບ່ອນທີ່ຕ້ອງໄປຍາມ ເພື່ອຮັກສາບໍ່ໃຫ້ປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນເຂົ້າໄປໃນສະໜາມເກັບກູ້ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຄົນຍາມແຕ່ລະຄົນ.
- (3) ວິທີການສື່ສານສະເພາະຢູ່ສະໜາມໃນເວລາເກີດອຸປະຕິເຫດ.
- (4) ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຮັກສາອຸປະກອນໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພ.

ແຜນການຮອງຮັບໃນເວລາເກີດອຸປະຕິເຫດ ຈະຕ້ອງມີການຝຶກຊ້ອມດັ່ງນີ້:

ກ. ເມື່ອຜູ້ຊີ້ນຳໜ້າວຽກເກັບກູ້ຄົນໃໝ່ໄດ້ມອບໝາຍໃຫ້ຊີ້ນຳການເກັບກູ້ຢູ່ສະໜາມເກັບກູ້ໃດໜຶ່ງ.

ຂ. ຕ້ອງມີການຝຶກຊ້ອມແຜນຮອງຮັບໃນເວລາເກີດອຸປະຕິເຫດຢ່າງໜ້ອຍ 2 ເດືອນຕໍ່ເທື່ອ.

ການຝຶກຊ້ອມແຜນຮອງຮັບໃນເວລາເກີດອຸປະຕິເຫດຄວນປະຕິບັດຈົນຮອດຂັ້ນຕອນເຄື່ອນຍ້າຍຜູ້ບາດເຈັບອອກຈາກສະໜາມ ຫຼື ຖ້າສາມາດປະຕິບັດຈົນຮອດຂັ້ນຕອນການເຄື່ອນຍ້າຍຄົນເຈັບໄປຫາສະຖານທີ່ຈະເອົາຄົນເຈັບຂຶ້ນເຄື່ອງບິນ.

ໃນລະຫວ່າງການຝຶກຊ້ອມແຜນຮອງຮັບໃນເວລາເກີດອຸປະຕິເຫດ ກໍ່ໃຫ້ຝຶກຊ້ອມການລາຍງານອຸປະຕິເຫດພ້ອມ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ ອີງການເກັບກູ້ລະເບີດບຈະຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າ ພະນັກງານພາກສ່ວນອື່ນທີ່ບໍ່ມີສ່ວນກ່ຽວກັບການຝຶກຊ້ອມຕ້ອງໄດ້ຮັບຊາບກ່ຽວກັບການປະຕິບັດການຝຶກຊ້ອມ.

ໃນການຝຶກຊ້ອມແຜນຮອງຮັບໃນເວລາເກີດອຸປະຕິເຫດ ສຳລັບການເກັບກູ້ລະເບີດດ້ວຍກົນຈັກທີ່ມີຜູ້ຄວບຄຸມຢູ່ພາຍໃນເຄື່ອງຈັກ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດການຝຶກຊ້ອມເອົາຜູ້ບາດເຈັບອອກຈາກເຄື່ອງຈັກນຳ. ການຝຶກຊ້ອມເອົາຜູ້ບາດເຈັບອອກຈາກເຄື່ອງຈັກຕ້ອງຈັດຕ້ອງປະຕິບັດສຳລັບເຄື່ອງຈັກທຸກຊະນິດທີ່ມີຜູ້ຄວບຄຸມບັນຊາຢູ່ພາຍໃນທີ່ປະຕິບັດງານຢູ່ສະໜາມ.

ລາຍລະອຽດການຝຶກຊ້ອມແຜນຮອງຮັບໃນເວລາອຸປະຕິເຫດ ຈະຕ້ອງບັນທຶກໄວ້ຢູ່ໃນເອກະສານປະຈຳສະໜາມເກັບກູ້.

7.6. ການເດີນທາງໂດຍທາງນໍ້າ

ເມື່ອໜ່ວຍປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຫາກຈຳເປັນຕ້ອງປະຕິບັດວຽກຢູ່ສະຖານທີ່ທ່າງໂກສອກຫຼືກໍາທີ່ຕ້ອງເດີນທາງຂ້າມນໍ້າ ຫຼື ເດີນທາງໄປຕາມສາຍນໍ້າ, ຈະຕ້ອງກຳນົດລະບຽບການສະເພາະໄວ້ໃນແຜນປະຕິບັດໃນເວລາເກີດອຸປະຕິເຫດ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າເຮືອ, ບັກຂ້າມນໍ້າ ຫຼື ການຂົນສົ່ງທາງນໍ້າອື່ນໆຕ້ອງໃຫ້ມີ ແລະ ກຽມໄວ້ພ້ອມ ບໍ່ວ່າຈະກຳນົດມອບໝາຍໃຫ້ຢູ່ປະຈຳ ຫຼື ດ້ວຍການແຈ້ງຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອໃນເວລາ ມີເຫດການສຸກເສີນ.

ພາຫະນະທີ່ໃຊ້ໃນການຂົນສົ່ງທາງນໍ້າໃນລັກສະດັ່ງກ່າວຕ້ອງສາມາດບັນທຸກຜູ້ບາດເຈັບທີ່ຢູ່ເທິງເປທາມຄົນ ເຈັບພ້ອມແພດໝໍ້ຄົນ ແລະ ຢ່າງໜ້ອຍພະນັກງານອື່ນອີກໜຶ່ງຄົນ.

ໃນລະບຽບຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າ ພາຫະນະທີ່ໃຊ້ໃນການຂົນສົ່ງທາງນໍ້າຈະຕ້ອງມີຢູ່ທ່າເຮືອ ຫຼື ຈຸດລົງເຮືອກ່ອນທີ່ຜູ້ ບາດເຈັບຈະເດີນທາງມາເຖິງທ່າ ຫຼື ຈຸດລົງເຮືອ. ຈຸດລົງເຮືອຈະຕ້ອງມີຄວາມເໝາະສົມ ສໍາລັບການເຄື່ອນຍ້າຍຜູ້ ບາດເຈັບລົງເຮືອ ຫຼື ລົດເຄື່ອນຍ້າຍຜູ້ບາດເຈັບ ແລະ ໃຫ້ຕັ້ງຢູ່ໄກກັບທີ່ຕັ້ງຂອງສະໜາມເກັບກູ້ລະເບີດເທົ່າທີ່ຈະ ເປັນໄປໄດ້, ການສື່ສານກັບຜູ້ບັນຊາພາຫະນະຂົນສົ່ງທາງນໍ້າແມ່ນມີຄວາມຈໍາເປັນຢ່າງຍິ່ງ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ມີ ການຕອບສະໜອງທັນກັບຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ.

ເມື່ອແຜນການຮອງຮັບໃນເວລາເກີດອຸປະຕິເຫດຢູ່ສະໜາມເກັບກູ້ໃດໜຶ່ງ ຫາກຈໍາເປັນຕ້ອງນໍາສິ່ງຜູ້ບາດເຈັບ ທາງ ລົດ ແລະ ທາງນໍ້າ, ເມື່ອການນໍາສິ່ງທາງນໍ້າມາຮອດບ່ອນທີ່ຈະສືບຕໍ່ນໍາສິ່ງຄົນເຈັບຕໍ່ໄປ ໂດຍທາງລົດພ້ອມຄົນ ຂັບລົດຈະຕ້ອງມາລໍຖ້າຢູ່ຈຸດທີ່ຈະຍ້າຍຄົນເຈັບອອກຈາກເຮືອ ເພື່ອຈະສືບຕໍ່ການເດີນທາງດ້ວຍລົດໄປຍັງສະຖານ ທີ່ປິ່ນປົວຕໍ່ໄປ.

ລົດທີ່ຈະນໍາສິ່ງຜູ້ບາດເຈັບອາດກໍານົດໃຫ້ປະຈໍາຢູ່ສະໜາມ ຫຼື ໂທແຈ້ງຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອກໍາໄດ້ ແຕ່ຕ້ອງຮັບປະກັນ ບໍ່ໃຫ້ຊັກຊ້າ. ຖ້າການນໍາສິ່ງຜູ້ບາດເຈັບທາງບົກທີ່ຕ້ອງນໍາໃຊ້ລົດຈາກບ່ອນອື່ນ ຜູ້ຊີ້ນໍາໜ້າວຽກເກັບກູ້ ແລະ ພະ ນັກງານຂັບລົດ ຕ້ອງມີລະບົບສື່ສານສາມາດຕິດຕໍ່ຫາກັນຕະຫຼອດເວລາ ໃນຂະນະທີ່ດໍາເນີນການເກັບກູ້.

8. ການຝຶກອົບຮົມດ້ານການແພດ.

ພະນັກງານທີ່ເຮັດວຽກຢູ່ໃນສະໜາມເກັບກູ້ລະເບີດທຸກຄົນ ທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດໃນການປະຕິບັດແຜນຮອງຮັບການ ເກີດອຸບັດເຫດ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມຢ່າງພຽງພໍສໍາລັບປະຕິບັດໜ້າວຽກນັ້ນ. ຂໍ້ກໍານົດທີ່ສະເພາະສໍາລັບ ການຝຶກອົບຮົມດ້ານການແພດປະກອບມີວັດຖຸປະສົງ ແລະ ມາດຕະຖານທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ສໍາເລັດໃນລະຫວ່າງການ ຝຶກອົບຮົມ, ສໍາລັບຫຼັກສໍາຄັນໃນການກໍານົດນັກວິຊາການເກັບກູ້ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນ ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ມາດຕະຖານການຝຶກອົບຮົມ ຂອງ ຄຊກລ ສໍາລັບ ສປປ ລາວ”.

ບົດບັນທຶກການຝຶກທັດການປະຕິບັດແຜນຮອງຮັບໃນເວລາເກີດອຸປະຕິເຫດ ຈະຕ້ອງເກັບຮັກສາໄວ້ໂດຍອົງການ ເກັບກູ້ກ່ຽວຂ້ອງ.

8.1. ການຝຶກອົບຮົມການນໍາໃຊ້ຢ່າປິ່ນປົວ

ມາດຕະຖານການຝຶກອົບຮົມດ້ານການແພດແມ່ນໄດ້ກວມເອົາການຝຶກອົບຮົມສະເພາະກ່ຽວກັບການນໍາໃຊ້ຢ່າປິ່ນ ປົວທີ່ມີຢູ່ໃນກະເປົາຂຸດເຄື່ອງມືອຸປະກອນການແພດໂດຍພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມຂອງແພດ.

ບັນດາອົງການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ/ລະເບີດຝັງດິນ ຈະຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າ ພະນັກງານແພດສະ ໜາມຂອງຕົນນັ້ນໄດ້ຜ່ານການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບການນໍາໃຊ້ຢ່າມາກ່ອນຕໍ່ກັບບັນຫາດັ່ງກ່າວນີ້ ຄຊກລ ຈະເປັນຜູ້ ຕິດຕາມກວດກາຈາກພາຍນອກ.

9. ການສື່ສານ.

ການສື່ສານເປັນບັດໄຈທີ່ສໍາຄັນທີ່ສຸດຕໍ່ການປະຕິບັດແຜນຮອງຮັບໃນເວລາເກີດອຸປະຕິເຫດ. ລາຍລະອຽດສໍາລັບ ການສື່ສານ ມີຢູ່ໃນ ບົດທີ 17 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ການສື່ສານ”.

10. ການລາຍງານອຸປະຕິເຫດ ແລະ ລະບຽບປະຕິບັດພາຍຫຼັງເກີດອຸປະຕິເຫດ

ຂໍ້ກຳນົດໃນການລາຍງານອຸປະຕິເຫດ ແລະ ລະບຽບປະຕິບັດພາຍຫຼັງເກີດອຸປະຕິເຫດໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ບົດທີ 23 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ການລາຍງານ ແລະ ການສືບສວນເຫດການຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ”.

11. ການສະໜັບສະໜູນດ້ານການແພດໃຫ້ແກ່ໜ້າວຽກທີ່ບໍ່ແມ່ນວຽກເກັບກູ້.

ອົງການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ທີ່ປະຕິບັດໜ້າວຽກທີ່ບໍ່ແມ່ນໜ້າວຽກເກັບກູ້ຈະຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າ ໜ່ວຍປະຕິບັດງານ ແລະ ພະນັກງານຂອງຕົນມີການສະໜັບສະໜູນດ້ານການແພດສອດຄ່ອງກັບວຽກທີ່ເຂົາເຈົ້າ ຮັບຜິດຊອບ ແລະ ເງື່ອນໄຂການປະຕິບັດງານຂອງເຂົາເຈົ້າ. ການສະໜັບສະໜູນຢ່າງໜ້ອຍສຸດ ລວມມີ:

- ກ. ສະມາຊິກໃນໜ່ວຍປະຕິບັດງານຜູ້ໜຶ່ງ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ປະກອບອຸປະກອນ ສຳລັບປະຖົມພະຍາບານເບື້ອງຕົ້ນໃນກໍລະນີສຸກເສີນ.
- ຂ. ມີພາຫະນະນຳສົ່ງຄົນເຈັບປະຈຳໜ່ວຍງານ ຫຼື ມີລະບົບ ແລະ ລະບຽບປະຕິບັດໃນກໍລະນີນຳໃຊ້ລະບົບຂົນສົ່ງຈາກພາຍນອກໃຫ້ທວ່ງທັນກັບເວລາ.

12. ອຸປະຕິເຫດທາງຍານພາຫະນະ

ບັນດາອົງການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ/ລະເບີດຝັງດິນ ຄວນພິຈາລະນາເອົາການເກີດອຸບັດເຫດທາງຍານພາຫະນະເຂົ້າເປັນໜຶ່ງໃນພາກສ່ວນທີ່ວ່າໄປຂອງແຜນຮອງຮັບການເກີດອຸບັດເຫດ. ລະບຽບທີ່ຈະປະຕິບັດໃນກໍລະນີທີ່ຍານພາຫະນະເກີດອຸບັດເຫດມີດັ່ງນີ້:

- ກ. ພະນັກງານທີ່ອາວຸໂສຢູ່ໃນສະຖານທີ່ເກີດເຫດ ຕ້ອງເຂົ້າຄວບຄຸມເຫດການ.
- ຂ. ຜູ້ບາດເຈັບຈະຕ້ອງຖືກຍົກຍ້າຍອອກໃຫ້ໄກຈາກສະຖານທີ່ອັນຕະລາຍ ແລະ ໃຫ້ການປິ່ນປົວທີ່ດີທີ່ສຸດ ດ້ວຍອຸປະກອນການແພດທີ່ມີຢູ່.
- ຄ. ລາຍງານໃຫ້ທ້ອງການຖານປະຕິບັດງານ ຫຼື ສຳນັກງານໄຫຍ່ຂອງຕົນ ກ່ຽວກັບສະຖານທີ່ເກີດເຫດ, ລາຍລະອຽດການເກີດອຸປະຕິເຫດ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອເພີ່ມຕື່ມອື່ນໆທີ່ຕ້ອງການ.
- ງ. ສະຖານທີ່ເກີດເຫດ ແລະ ອຸປະກອນໃດໜຶ່ງ ຫຼື ທາດລະເບີດຈະຕ້ອງຮັກສາໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພ.
- ຈ. ພະນັກງານທຸກຄົນຈະຕ້ອງຖ້າຢູ່ສະຖານທີ່ເກີດອຸປະຕິເຫດ ແລະ ລິຖາການຊ່ວຍເຫຼືອ.
- ສ. ພະນັກງານທຸກຄົນຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບຂອງຕໍາຫຼວດແຫ່ງ ສປປ ລາວ.

13. ອຸປະຕິເຫດທີ່ບໍ່ກ່ຽວກັບການເກັບກູ້ລະເບີດ

ຖ້າອຸປະຕິເຫດທີ່ບໍ່ກ່ຽວກັບການເກັບກູ້ລະເບີດທີ່ມີລັກສະນະຮ້າຍແຮງ ແລະ ເກີດຂຶ້ນຢູ່ສະໜາມເກັບກູ້ລະເບີດ, ລະບຽບທີ່ຈະຕ້ອງປະຕິບັດ ແມ່ນຄືກັນກັບອຸປະຕິເຫດທີ່ເກີດຈາກການເກັບກູ້. ອຸປະຕິເຫດທີ່ບໍ່ກ່ຽວກັບການເກັບກູ້ລະເບີດທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່ໃນສະໜາມເກັບກູ້ ທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງເຄື່ອນຍ້າຍຜູ້ບາດເຈັບເພື່ອໄປປິ່ນປົວຢູ່ໂຮງໝໍ ຈະຕ້ອງລາຍງານໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ ບົດທີ 23 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ການລາຍງານ ແລະ ການສືບສວນເຫດການຈາກການເກັບກູ້ລະເບີດ”.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ກ
ຄວາມຕ້ອງການຕໍ່ສູດ ສຳລັບອຸປະກອນການແພດພາກສະໜາມ

1. ໂດຍທົ່ວໄປ

ອຸປະກອນການແພດສະໜາມຂອງບັນດາອົງການເກັບກູ້ລະເບີດແມ່ນຕ້ອງມີຢ່າງຕໍ່ສູດ ໃຫ້ມີອຸປະກອນການແພດ ແລະ ວັດສະດຸຕ່າງໆຢູ່ໃນຖົງແພດປະຈຳສະໜາມດັ່ງທີ່ລວມລາຍລະອຽດໄວ້ໃນຕະລາງຂ້າງລຸ່ມນີ້.

ບັນດາອຸປະກອນ ແລະ ວັດສະດຸຕ່າງໆແມ່ນເຄື່ອງແພດສະໜາມທີ່ມີຄຸນນະພາບດີສາມາດໃຊ້ໄດ້ທົນທານຍາວນານ.

ຊຶ່ງສາມາດໃຊ້ງານໄດ້, ປະເພດອຸປະກອນຕ່າງໆມີຂະໜາດທີ່ເໝາະສົມກັບເງື່ອນໄຂການນຳໃຊ້ກັບຄົນເຈັບທີ່ໄດ້ປະກອບລາຍລະອຽດໃນຕາຕະລາງຂ້າງລຸ່ມນີ້.

ວັດສະດຸຕ່າງໆນັ້ນ ແລະ ຢາທັງໝົດຈະຕ້ອງຢູ່ໃນກຳນົດສາມາດໃຊ້ງານໄດ້ຕາມທີ່ໂຮງງານລະບຸໄວ້ (ບໍ່ໝົດກຳນົດ).

ລ/ດ	ລາຍການ	ຈຳນວນ
1	ທໍ່ຊ່ວຍຫາຍໃຈທຽມຫຼືທໍ່ໂຕເຈ ສຳລັບແຍຄໍ	1 ຊຸດ
2	ທໍ່ແຍດັງຊ່ວຍຫາຍໃຈ	1 ຊຸດ
3	ເຄື່ອງດູດຂີ້ຂະຍີ (2)	1 ຊຸດ
4	ເຄື່ອງຊ່ວຍຫາຍໃຈທຽມ (BVM) (Ambu Bag)	1
5	ສາຍຫັດເສັ້ນເລືອດ	1
6	ຜ້າຮຳບາດແຜເພື່ອຫ້າມເລືອດ ຂະໜາດ 15 X 15	5
7	ຜ້າຮຳບາດແຜເພື່ອຫ້າມເລືອດຂະໜາດ 30 X 30 Cm.	5
8	ຜ້າສາມແຈໃຫຍ່	5
9	ຜ້າປິດບາດແຜທີ່ໜ້າເອິກ	2
10	ແຜ່ນຢາປິກບາດແຜໜ້າເອິກ ຂະໜາດ 7.5cm X 22.5 cm	4
11	ຜ້າປິກຕາ	4
12	ຜ້າປິກບາດແຜໄຟໃໝ່ຂະໜາດ 10X10 cm	2
13	ຜ້າປິກບາດແຜໄຟໃໝ່ຂະໜາດ 30X40 cm	2
14	ຜ້າປິກບາດແຜໄຟໃໝ່ຂະໜາດ 45 X 55 cm	2
15	ສາຍສິ່ງນຳເຊໂຣມ 10 drop per ml	4
16	ເຂັ້ມກາເຕເຕີແຫ່ງເສັ້ນເລືອດເບີ 16	2
17	ເຂັ້ມກາເຕເຕີແຫ່ງເສັ້ນເລືອດເບີ 18	2
18	ເຂັ້ມກາເຕເຕີແຫ່ງເສັ້ນເລືອດເບີ 20	2
19	ນ້ຳເຊໂຣມຫວານເຄັມ 1000 ml	2
20	ນ້ຳເຊໂຣມເຄັມ 0.9% 1000 ml	2
21	ໄມ້ຫຼາມແຂນ	1 ຊຸດ

22	ໄມ້ຫຼາມຂາ	1 ຊຸດ
23	ປອກປ້ອງກັນຄໍ-ຜູ້ໃຫຍ່	1
24	ເຄື່ອງຄົງທີ່ກະດູກສັນຫລັງ	1
25	ບັນດາຢາຄວບຄຸມອາການບາດເຈັບ.	ຈຳນວນ*
26	ຢາຕ້ານເຊື້ອ	ຈຳນວນ*
27	ສາຍເຊໂຣມ (ແທດເໝາະໃຊ້ຄູ່ກັນຢູ່ໃນ ຂໍ້ທີ 25 ແລະ 26 ຂ້າງເທິງ)	10
28	ເຄື່ອງວັດແທກຄວາມດັນເລືອດ	1
29	ກ້ອງຟັງ	1
30	ເຄື່ອງວັດອຸນນະພູມທາງປາກ	1
31	ລາຍການອຸປະກອນການແພດຕ່າງໆທີ່ຈຳເປັນທີ່ໄດ້ກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນສາມາດນຳມາຮັບໃຊ້ ໃນພາກສະໜາມ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ	ຈຳນວນ

*ຈຳນວນຢາຊ່ວຍທັງໝົດດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວມານັ້ນ ແມ່ນຂຶ້ນກັບເອກະສານກຳກັບທີ່ມີການແນະນຳ, ທັງກຳນົດລະຍະ
ເວລາການນຳໃຊ້ຢາຈາກໂຮງງານຜະລິດ. ທຸກໆອົງການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກຕົກຄ້າງເພື່ອໃຫ້ມີ
ຄວາມໝັ້ນໃຈວ່າບັນດາຢາດັ່ງທີ່ກ່າວມານັ້ນຈະບໍ່ມີຂໍ້ຂັດແຍງລະຫ່ວາງຢາແກ້ປວດ ແລະ ຢາຕ້ານເຊື້ອ.